Ἀγεία. Βυζάντια
Εὐξ. Πόντος. Ἀποπόντες. Χρυσόκερας

XIX Piscium genus omne praecipua celeritate adolescit, maxime in Ponto. Causa multitudo amnium dulces inferentium aquas. Amiam vocant, cujus incrementum singulis diebus intelligitur. Cum thynnis haec et pelamides in Pontum ad dulciora pabula intrant gregatim cum suis quaeque ducibus: et primi omnium scombi, quibus est in agua sulphureus color, extra qui caeteris. Hispaniae cetarias hi replent, thynnis non commeantibus.

Ἀγιὶς
Βοσ. 15
Βιβ. IX

XX Sed in Pontum nulla intrat bestia piscibus malefica, praeter vitules et parvos delphines. Thyni dextra ripa intrant, exeunt laeva. Id accidere existimatur, quia dextro oculo plus cernant, utroque natura hebete. Est in euripo Thracii Bosphori, qui Propontis Euxino jungitur, in ipsis Europam Asiamque separantis freti angustiis, saxum mirae candoris, a vado ad summa perlucens, juxta Chalcedonem in latere Asiae. Hujus aspecte terziti semper adversum Byzantii promontorium, ex ea causa appellatum Aurei cornus, praecipiti petunt agmine. Atque omnis captura Byzantii est, magna Chalcedonis penuria mille passuum medii interflu-

entis euripi. Opperiuntur autem Aquilonis flatum, ut secundo fluctu exeant e Ponto, nec nisi intrantes portum Byzantium capiuntur. Brumae non vagantur: ubicumque deprehensi, usque ad aequinoctium, ibi hibernant. Visitem saepe navigia velis euntia comitantes, mira quadam dulcedine per aliquot horarum spatia et passuum milia a gubernaculis spectantur, ne tridente quidem in eos saepius jacto territi. Quidam eos qui hoc e thynnis faciant, pompilos vocant. Multi in Propontide aestivant. Pontum non intrant. Stenoleae quum rhombi intrent: nec sepia est, quum loligo reperiatur. Saxatilium, turdus et merula desunt. sicut conchylia quum ostreae abundent. Omnia autem hibernant in Aegaeo. Intra antium Pontum soli non remeant trichiae. Graecis enim in plurimis nominibus uti par erit, quando aliis eosdem diversi appellavere tractus. Sed hi soli Istrum amnem subeunt: ex eo subterraneis ejus venis in Adriaticum mare defluunt: Hique et illic descendentes nec anguam subeuntes e mari visuntur. Thynnorum captura est a Vergiliarum exortu ad Arcturi occasum: reliquo tempore hiberno latent in gurgitibus imis, nisi tepore aliquo evocati, aut plenilunii. Pinguescunt et in

tantum, ut dehiscant. Vita longissima his biennio.

XXI. Animal est parvum, scorpionis effigie, araneae magnitudine. Hoc se, et thynno, et ei qui gladius vocatur, crebro delphini magnitudinem excedenti, sub pinna affligit aculeo: tantoque infestat dolore, ut in naves saepenumero exsiliant. Quod et alias faciunt aliorum vim timentes, mugiles maxime, tam praecipuae velocitatis, ut transversa navigia interim superjacant.

XXII (XVI). Sunt et in hac parte naturae auguria, sunt et piscibus praesentia. Siculo bello ambulante in littore Augusto, piscis e mari ad pedes ejus exsilit: quo argumento vates respondere Neptunum patrem adoptanto tum sibi, Sex. Pompeio (tanta erat navalis rei gloria) sed pedibus Caesaris futures, qui maria tempore illo tenerent.

XXIII. Piscium feminae majores quam mares. In quodam genere omnino non sunt mares, sicut in erythinis et chanis. Omnis enim ovis gravidae capiuntur. Vagantur gregatim fere cujusque generis squamosi. Capiuntur ante solis ortum: tum maxime piscium fallitur visus. Noctibus quies: et illustribus aeque, quam die, cernunt. Ajant

et si teratur gurges, interessae capturae: itaque plures secundo tractu capi quam primo. Gustu olei maxime, dein modicis imbribus gaudent alunturque. Quippe et arundines, quamvis in palude progenitae, non tamen sine imbre adolescunt: et alias ubicumque pisces in eadem aqua assidui, si non affluat, examinantur.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἰγίδα.
Θύννοι Κορδύλαι. Βυζαντιοῦς Σμύρναι. Ἀκίαν

64

Plinii
Nat. Hist.
Lib. IX
Cap. XVIII
— XIX.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀγιεία.

Βόσπορος Θρᾳκικός. Μαργαρῖται.

LVI. . . . . In nostro mari reperiri solebant (margaritae), crebrius circa Bosphorum (17) Thracicum, rufi ac parvi in conchis, quas myas (18) appellant. At in Acarnania quae vocatur pinna gignit.

Ἡγνοῦν Δυσ. 15 Θρᾳκ. Β. 1. 6. IX.

---

(17) Hoc pariter Aelianus ex Juba, Hist. Anim. lib. XV cap. 8

(18) Mύες Athenaeo dicuntur, lib. III p. 86. Dioscoridi lib. II cap. 7. Κύαμοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LXIX. . . . . Maximae (spongiarum) Πρίν. βιβ. ιβ
fiunt manae, sed molissimae, circa Lyciam. In Βιβ. IX.
profunde autem, nec ventose, molliores. In Helle-
sponto asperae, et densae circa Naxam.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ